

7de Valgkreds at slaa en tyk Blækstreg over Retfærdigheden, det var „en blodig Uret mod Kjøbenhavn“. Saaledes er Enigheden inden for det Parti, som stadig brovter af den mageløse Enighed, de ere i Besiddelse af. Saa bebrejdede det ærede Medlem mig, at jeg har været inkonsekvent i min Stilling lige over for Skolelovforslaget i Aar i Sammenligning med i Fjor, og det ærede Medlem var saa dristig at henvise mig til Chr. V.s D. L. Det var heldigt, at han lod være med at citere selve Lovstedet, thi jeg tror, at det ærede Medlem næppe vilde komme godt fra at citere den Slags Ting især ude i Landet, det kunde jo være, at det ærede Medlem kunde rage sig en lille Mulkt til for sine stærke og dristige Udtalelser. Men for Resten vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han bebrejdede os saa stærkt, at vi mulig have sagt ja til et Spørgsmaal et Aar og nej til det næste Aar, saa ligne vi det ærede Medlem og hans Venner. Det ærede Medlem har i sin Tid, saa længe han var i Mindretal, sagt nej til at yde 40,000 Kr. aarlig til Kjøbenhavns Befæstning, men saa snart han kom i Flertal, sagde han øjeblikkelig ja. Det ærede Medlem siger straks ja. Han kan ikke lide at sjakre, han siger sit sidste Ord straks. Det gjorde hans tidligere Forbillede nu ikke. Han gemte tværtimod ofte sit sidste Ord, undertiden saa længe, at han ikke en Gang fik det sagt. Han gik ikke frem paa den Maade, at han straks sagde, hvad han vilde, thi han mente, at naar man gør det, har man ikke noget at byde paa til sidst, hvis der skulde blive Tale om at opnaa Indrømmelser. For Resten, naar det ærede Medlem er saa stor en Modstander af Handel, skulde man ikke tro, at han var født i Jylland, Jyderne pleje at være gode Handelsmænd. Al Politik er jo desuden i Reglen Handlemellem to Parter. Saa længe jeg har været i Rigsdagen, og det er dog ikke noget kort Tidsrum, har jeg set den ene Handel efter den anden blive sluttet baade fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører; og fra Højres Side og fra vor Side. Een byder et og en anden byder et andet, og til sidst naar man en Overenskomst. Vi behøve jo kun at kigge inden for Finansudvalgets Dør, hvor det ærede Medlem sidder som Formand og Ordfører, der foregaar der saamaend mangan en Sjakkerhandel mellem Aar og Dag, en faar et og en andet et andet, og til sidst er der ingen, der kan begribe, hvordan man er kommen til det Resultat, man har naaet. Det ærede

Medlem har en meget stor Sjakkerbutik der, som han forvalter med megen Omhu, det er ikke sjældent, at det ærede Medlem slaar en Handel af med andre Partier for at opnaa det, han ønsker. Saa-dan er nu Livets Gang. Naar to Parter skulde være enige, kan den ene Part ikke faa alt, hvad han vil, men maa slaa af for at faa den anden til at give noget, som han ellers ikke holdt af at give. Det Standpunkt maa det ærede Medlem selv indtage, saa de Bebrejdelser, han rettede mod mig, kan jeg tage mig let.

Hvad nu mit Standpunkt til Skolelovforslaget i Fjor angaar, saa vide ærede Medlemmer, at det Forslag, der blev indbragt i Fjor af det ærede Medlem og hans Meningsfæller, var Udvalgets Forslag, det var det, der var opnaaet Enighed om i Fællesudvalget. Jeg og mine Meningsfæller have fra første Hærd protesteret imod de 170,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune, ikke for at vise vor Uvilje mod Kjøbenhavns Kommune, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) paastod, nej, af rent saglige Grunde for at blive i det Spor, Rigsdagen hidtil havde været i over for Kjøbenhavn med Hensyn til Skolespørgsmaalet, men vi vare blevne overstemte. Saa naaede vi til Fællesudvalget, og der søgte vi at opnaa de bedst mulige Resultater af Skoleloven, fordi vi ogsaa vilde være med til at yde vort Bidrag til Gennemførelsen af denne Sag. Det ærede Medlem fremsatte altsaa i Fjor et Forslag, der var, et Udtryk for Fællesudvalgets endelige Resultat. Jeg udtalte i mit Foredrag i Fjor, at jeg havde meget at udsætte paa mange af de Punkter, der stode i det Forslag, men det ærede Medlem og hans Venner vilde jo ikke have Sagen i Udvalg, de vilde saa hurtigt som muligt have Sagen til Landstinget, for at man der kunde fortsætte Forhandlingerne, og det vilde vi ikke modsætte os. Jeg udtalte ganske rigtig, hvad det ærede Medlem i Gaar citerede, men jeg tilføjede: „Ærede Medlemmer ville jo heraf se, at det Forslag her foreligger, ikke er et Udtryk for mine Ønsker paa mangfoldige Omraader.“ Men det Forslag, her nu er vendt tilbage fra Landstinget, er jo ikke Fællesudvalgets Standpunkt. Landstinget har forladt adskillige af de Ting, som man i Fællesudvalget dog for en væsentlig Del havde opnaaet Enighed om. Jeg skal saaledes nævne: Tilskuddet til de private Skoler. Naar Landstinget saaledes har fraveget Fællesudvalgets Stand-